

श्रीडुप त्रि० उडुपेन निर्दत्तादि बह्वृत्तादि० अण् । १चन्द्र-
निर्दत्ते १शुवनिर्दत्ते १तत्सच्चिददेये च ।

श्रीडुपिक त्रि० उडुपेन श्रुवेन तरति ठक् । १श्रुवेन तारके
उडुपेन हरति उत्सङ्गा० ठक् । २श्रुवेन हारके च त्रि० ।

श्रीडु(डु)स्वर त्रि० उडु(डु)स्वरस्य विकारः रजतादि० अञ् ।
१ताम्बविकारे पात्तादौ । “गृहीत्वौडु(डु)स्वरं पात्तम्

सृतिः “सौवर्ण्यं राजतौडुस्वरखाड्गमणिमयानां पात्ता-
णाम्” गोमि० । २यज्ञाङ्गविकारे च । “पञ्चात्पतिर-

वस्थाय युगमन्मौडु(डु)स्वरं शब्दाटुपञ्च मा बध्नाति” गोमि० ।
स्त्रियां डीप् । औडु(डु)स्वरौ स्मृष्टा गायेत” श्रुतिः ।

“औडु(डु)स्वरौ शास्त्रासुपगूहति” शत० ब्रा० ५, ४, २, २५,
१तपस्त्रिविधे पु० । “वैखानसा बालिखिल्यौडुस्वराः फेन-

पावने । न्यासे कुटीचरः पूर्वम् बह्वीदो हंसनिष्क्रियौ”
भाग० २, १२, २७ । “औडु(डु)स्वराः प्रातस्त्याय यां

दिशं प्रथमं पश्यन्ति तत आहूतफलादिभिः जीवनः”
श्रीधरः । औडुस्वरं तत्फलं तत्सेवाकारोऽस्वस्य अर्थः

अच् । ४महाकृतभेदे । “तत्र महाकुशान्यवर्णौडुस्वरार्थं
जिह्वकपालकाकणपुण्डरीकदद्रुकुशानीति” विभक्त्य

“पित्तेन पक्वौडुस्वरफलाकृतिवर्णान्यौडुस्वराणीति” तल्लज्ज
सुश्रुते उक्तम् । स च रोगः तान्त्रो यकर्मविपाकः यथाह

शाता० “औडु(डु)स्वरौ तान्त्रचौरो नरकान्ते प्रजायते” ।
५यमभेदे च “औडुस्वराय दधाय” यमतर्पणमन्त्रः ।

श्रीडुलोमि पुंस्त्री उडुलोमोऽपत्यम् बाह्वा० इज् ।
उडुलोमोऽपत्ये बहुषु अच् । डलोमाः उडुलोमान्

श्रीडु पु० औडुदेशानां राजा अण् । १अडुदेशन्दे औडु
श्च विवृतिः २तद्देशवासिनि च । बहुषु अणो लुक् ।

श्रीत्कण्ठ न० उत्कण्ठैव चाह्वं० स्वार्थे अज् । उत्कण्ठा-
याम् “श्रीत्कण्ठान्त्रकलाचस्य हृद्यासीन्ने शनैर्हरिः”

भाग० १, ६, १७ । “श्रीत्कण्ठग्राह्येकीसुतः” १, १० ४ ।
श्रीत्कर्त्तृ न० उत्कर्त्तृ+स्वार्थे अज् । उत्कर्त्तृ ।

श्रीत्क्षेप पुंस्त्री उत्क्षेपस्य जङ्घ्वक्षेपकस्यापत्यं शिवा० अण् ।
उत्क्षेपकस्यापत्ये स्त्रियां डीप् ।

श्रीत्तम त्रि० उत्तमेन निर्दत्तादि बह्वृत्ता० अण् । १उत्तमेन
निर्दत्ते २तत्सच्चिददेयादौ च ।

श्रीत्तमि पु० उत्तमस्यापत्यम् इज् । मनुभेदे उत्तमशब्दे
उदा० । “स्वारोचिषश्रीत्तमिष तामसोरेवतस्तथा” मनुः

तस्य पत्नी उत्तमी तस्या अपत्यम् ठक् । उत्तमपत्न्यपत्ये
बहुषुनाथ “श्रीत्तमेवान् महाराज ! दय इत्तान् निबोध

तान्” हरिवं० ७अ० उत्तमशब्दे ते च नामतोदर्शिताः ।

श्रीत्तर त्रि० उत्तरत्यस्मात् उडु+तृ-अपादानेऽप् ततः
स्वार्थेऽण् । उत्तारके “इतरेषामुपदेशेन दुःखादिनिवारके

अथौ । “यत्नौत्तराणां सर्वेषामृषीणाम् नाहुषस्य च”
भा० व० १०, ५४६ ।

श्रीत्तरपथिक त्रि० उत्तरपथेन गच्छति तेनाहृतं वा ठज् ।
उत्तरपथेन अङ्घ्रिरादिमागेण १गन्तरि उपासकभेदे

२तेनाहृते च । पाहृके ।
श्रीत्तरपदिक त्रि० उत्तरपदं गृह्णाति ठक् । उत्तरपद-

श्रीत्तरवेदिक त्रि० उत्तरवेद्यां भवः ठज् । उत्तरवेद्यां भवे
कर्मादौ “श्रीत्तरवेदिकं कर्म कृत्वा” शत० ब्रा० ७, १२, १७

श्रीत्तराधर्य न० उत्तरे च अधरे च तेषां भावः अज् ।
जङ्घ्वनीचभावेन स्थितौ । “संधे वानौत्तराधर्ये” पा०

श्रीत्तराह त्रि० उत्तरकिन् कालादौ भवः “उत्तरादाहज्”
पा० उत्तर+आहज् । उत्तरकालादौ भवे ।

श्रीत्तरेय पु० उत्तराया अपत्यम् ठक् । अभिमन्युसुते विराट्
इहिलुत्तरावाः इत्ने परिचितृमे “श्रीत्तरेयेष दत्तानि

न्यवसत्तमिदेशजत्” भाग० १, १७, ४० । “अवधार्य मतिं
कृष्ण श्रीत्तरेयः सर्तो व्यधात्” भाग० २, ४, २ ।

श्रीत्तानपाद(दि) पु० उत्तानपादे न्यभे भवः अण् । उत्ता-
नपादभवे ध्रुवे “ध्रुवश्रीत्तानपादस्य ब्रह्मर्षीणां तथैव च” भा०

अनु० २अ० । “उत्तानपाद ! भगवांस्तव शार्ङ्गधन्वा”
भाग० ४, १०, २५ । अपत्ये तु इज् । तत्रैव । “उत्तानपा-

दिर्निर्गत्य ततः काननतो द्विज !” काशी० । तस्य यथा
तपस्यया सर्वनक्षत्राधारतापदप्राप्तिस्तथा वर्धितम् भाग० ४,

८, ६, “जाये उत्तानपादस्य सुनीतिःसुहृत्सख्योः । सुहृत्चः
प्रेमयो पश्यन्तेतरा यत्सुतोध्रुवः । एकदा सुहृत्वेः पुत्र-

मङ्गमारोप्य लालयन् । उत्तमं नारुणन्तं ध्रुवं राजाभ्य-
नन्दत । तथा विकीर्षमाणं तं सपत्न्यास्तनयं ध्रुवम् ।

सुहृत्चः शृण्वतोराजः सेष्यं माहातिगर्जिता । न वक्ष्य !
न्यपतेर्षिष्णुं भवानारोढुमर्हति । न गृहीतोमया यत्न

कुक्षावपि न्यपातजः । बालोऽसि तव नात्मानमन्यस्त्री
गर्भसंघतम् । नूनं वेद भवान् यस्य दुर्लभेऽर्थे मनोरथः ।

तपधाराध्य पुरुषं तस्यैवानुग्रहेण मे । गर्भे त्वं साध-
यात्मानं यदीच्छसि न्यपासनम् । श्रीमैत्रेय उवाच ।

मातुः सपत्न्याः सुदुर्लभविद्वः असन् रुधा दण्डहतो
यथाऽहिः । हित्वा मिषन्तं पितरं सन्नवाचं जगाम